

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Mindedigt over Susanna Christophers-Daatter Tønder g. m. Eiler Schøller 1675

Citation: Kingo, Thomas: "Mindedigt over Susanna Christophers-Daatter Tønder g. m. Eiler Schøller 1675", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo01val-shoot-workid81831/facsimile.pdf> (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

Den Ærbaarne, Gudfryctige og Gud-elskende *Matronæ*

Sal:

Susannæ Christophers-Daatter

Tønder,

Ædle, Høj-Actbar og VelViise

5

Eiler Schøllers salige Kieriste,

Til siste Ære og Amindelse.

(† 16. Maj 1675).

Saa er dog ingen Stæd hvor Døden jo har stæde,
 At hand med Adams Kiød sin Orme-Mund kand
 made!

10

I Verden ingen Plads for Døden haver Læ,
 Fra den Tid Veyen blev lukt til for Livsens Træ!
 See langt i Øster hen, hvor Solen blid optræder
 Og Duggens Perle-Graad aftørker alle Steder,
 Gak hen, beskue dend Sted hvor Hun fuld-straaled
 staar,

15

X1^y

Naar hun i ald sin Pragt i Middags-Lavet gaar!
 Kig og i midlertid bag Nordens mørke Fielde,
 Hvor HERrens Aldmagt staar i Klippers Aar og Ælde,
 Hvis horned kamme sig snart op til Himlen skraar,
 Og med utrolig høyd flux over Skyen naar!
 Mand skulle tæncke det, at om mand kunde stige
 Fra Dødsens Vilkor op i dette Jorderige,

20

Tekstgrundlag: Gert Mum, Ligprædiken over Susanna Christophersdatter Tønder (1681) fol. (1^r. ff. 1 Ærbaarne] ærbare B Matronæ] Matrone B 3 Susannæ] Susanna B 5 Høj-Actbar] ngl. B 6 Eiler] Raad-Mand udi Trondhiem Eiler B 7 Til . . Amindelse.] som dede Anno 1675. til sidste ære-Minde opsat af Th. Kingo. B 10 -Mund] -Rad B 15 aftørker] aftørker B 19 bag] blant B mørke] Mørkheds B 21 til] mod B

10*

Da skulde det vel skee udi det Klippe-Land,
 Hvor høyst i Lufft og længst fra Jord mand vandre
 kand!

Mens Ach! den grumme Død sit Regimente strekker,
 5 Til alt der Aande har, og Adams Børn optrekker,
 Om end de boer saa skønt som i et Paradiis,
 Og om de glee end hen paa længste Nord-lands Iis!
 Vi bær den Madike af Dødsens-Giffit og Galde
 Udi vor lønlig Barm, som Slangen sødt indtalde
 10 Udi vor Moders Liv, hvorved vor Fader blev
 Forgiven, og sin Død til alle Slegter drev!
 Det vil ey gielde nu, om end vi kunde svinge
 Mod Stjerne-Huset op, vi fører under Vinge
 Det skiulte Dødsens Sting, som selv vi ikke seer,
 15 Hvor ved vi dratter ned i Gravens muld og leer!
 Det hielper ey, om end vi stod i Klippens-Krone,
 Og vel sad fast i dend Graa-mussed Kampe-Throne,
)(2* Den Slange-snedig Død til os dog finder Sti,
 Saa Moses ikke selv paa Nebo Bierg er fri!
 20 Det baader ey, om end vi fandt den beste Mine
 Af Nordiske Metall, og om vi kunde trine
 Ned i Afgrunden til Guld-aarens Rige veld,
 Vi faar dog ligevel betale Dødsens gield!
 Det skaaner ey, om end vor kind som Rosen malis
 25 Af Ungdoms Blomster-Blod, og om end meget pralis
 Af Styrcke, Velde og hvad Verden give kand,
 Det skal dog skæmmis alt i Dødsens skyggis Land!
 Det frier os ey, om end med megen Dyd og Ære
 Vort Liv er smykked om, saa vil dog Tiden tære

2 høyst] høyt B 4 der] det B 24 vor kind] vort Kied B 25 end]
 dend B¹ der B² 27 skyggis] Skygge- B

Vor Rode-Safft ved een og anden Svagheds Ild
 Indtil at Døden naar sin Avindsyge vild!
 SUSANNA TØNDER, du har ogsaa maat betale
 Din Døde-skyld og Giæld, saa Sygdoms stercke Quale
 Dit Hiertis Fæstning, dit det Dyde-fulde Bryst 5
 Antasted hefftig blev, ja slet fra Siælen kryst!
 Den Aande, som du her i Verden vilde drage
 Til Hærens Frygt, og til din Egte-Mand og Mage
 At giøre Liv og Lyst, dend blev dig tung og trang,
 Indtil den endelig forlod Naturens gang! 10
 I dine beste Aar du maatte Afskeed tage
 Og følge Døden, der dit Levnets Fryde-Dage
 Ved Velstands Soele-Lius i Glæde-Blomster stod)(2^v
 Da Dødsens Segel kom og hug dem af for Fod.
 Dog er du ikke saa aldels fra os revet, 15
 At jo dit Minde er med ævig Troskab skrevet,
 Udi din Husbonds Siæl, ja! alle dig har kiendt,
 De siger, at dit Liv, men ey din Dyd, er Endt.

1 Rode] røde B 4 saa] som B 6 blev] har B² 10 den] du B